

İLKÖĞRETİM OKULLARINDA BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNİN OKUTULMASINDA OKUL İÇİ SPOR TESİS, ARAÇ VE GEREÇLERİN YETERLİLİKLERİ VE MAHALLİ SPOR İMKÂNLARDAN YARARLANMA DURUMU (NİĞDE ÖRNEĞİ)

Yahya DOĞAR¹

ÖZ

Araştırmanın amacı, Niğde ili merkez ilköğretim okullarında görev yapan müdürlerin, beden eğitimi ve spor dersinin okutulmasına ilişkin görüşlerini almak, mevcut beden eğitimi ve spor tesis, araç ve gereçlerinin envanterini ve okulların mahalli spor tesis, araç ve gereçlerinden yararlanma durumlarını ortaya çıkarmaktır. Araştırma grubunu 2011-2012 eğitim ve öğretim yılı Niğde il merkezine bağlı 75 ilköğretim okulu ve bu okulların müdürleri oluşturmaktadır. Bunun için gerekli yasal izinler alınarak, müdürler için düzenlenen bilgi edinme formu uygulanmış ve bulgular frekans ve % dağılım olarak tablolar halinde verilmiştir. Elde edilen bulgulara göre ilköğretim okullarının beden eğitimi ve spor dersi için yeterli tesis, araç ve gereçleri bulunmadığı, bu eksikliği gidermek için mahalli spor tesis, araç ve gereçlerinden az da olsa yararlanan okullar olmasına rağmen, büyük oranda yararlanılmadığı sonucuna varılmıştır. Böylece Niğde ili merkez ilköğretim okullarında, beden eğitimi ve spor dersinin amaçlarına uygun olarak okutulamayacağı, öğrencilerin ihtiyaç duydukları oyun ve sportif yarışmalardan yeterince yararlanamayacakları anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İlköğretim, Beden Eğitimi ve Spor, Spor Tesisi, Spor Araç ve Gereçleri.

THE EFFICIENCY OF SCHOOL FACILITY, TOOLS AND EQUIPMENT AND THE EXTENT OF UTILIZATION FROM LOCAL FACILITIES THROUGHOUT THE DISCOURSE OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS LESSON IN PRIMARY SCHOOLS (NIGDE CASE)

ABSTRACT

The aim of this study is to take the opinions of principals working in the primary schools of Nigde city center about the discourse of physical education and sports lesson and to reveal the inventory of existing physical education and sports facilities, tools and equipment and the extent of schools using the local sports facilities, tools and materials. The research group consists of 75 primary schools and the principals of Nigde city center in the 2011-2012 academic year. For this purpose, the questionnaire forms were issued to principals after the necessary legal permissions were obtained and the findings have been given as tables in frequency and % distribution. According to the findings, it was concluded that the primary schools did not have sufficient facilities, tools and equipment for physical education and sports lesson, and that although there were some schools that benefited to some extent from the local sports facilities' tools and equipment to fill this gap, they were not utilized to a great extent. Thus, it is inferred that in the primary schools of Nigde province, physical education and sports lesson cannot be conducted in accordance with the aims of a sports class and the students will be deprived of basic games and sports competitions they needed.

Keywords: Primary Education, Physical Education and Sports, Sports Facility, Sports Tools and Equipment.

GİRİŞ

Milli Eğitimin kademelerinden olan ve 07-14 yaşları arası gençlerimize eğitim sunan ilköğretim, öğrencileri eğitimin bir üst kademesine hazırlama görevi üstlenmiş bir eğitim kurumudur (Büyükkaragöz, 1987: 222). Okulların amaçlarının gerçekleşmesinde okul içi ve okul dışı çeşitli değişkenlerin etkileri vardır. Okulların en belirgin amacı, öğrencilerde, önceden belirlenen hedefler doğrultusunda davranış değişiklikleri meydana getirmektir (Hazel, 2015).

1739 sayılı Milli Eğitim Kanunu'nun Türk Milli Eğitiminin Amaçları Bölümünün ikinci maddesinde; “Bir ülkenin kalkınmasında ve gelişmesinde en önemli unsur olan insanın, beyin gücü mükemmel, fizik kapasitesi yüksek, ruh sağlığı tam, çocukluk yıllarından itibaren sistemli bir beden eğitiminin uygulanması gereğine inanmış, onu alışkanlık haline getirmiş olarak yetiştirmek esastır” denilmektedir. Ulaşılmak istenilen bu amaçlar için ilköğretim okullarında okutulan beden eğitimi ve spor dersi, önemli araçlardandır (Sorguç, 1990: 242).

Aslında beden eğitimi ve spor doğal olarak herkesin hakkıdır. İlköğretim okullarında ihtiyaç duyulan saha, araç ve gereçlerin temininde, mahalli idarelerin sorumlulukları bellidir. Okullar ve bu idareler karşılıklı uyum içerisinde çalışabilirler ve beden eğitimi derslerinin daha etkili ve verimli okutulabilmesi için işbirliği yapabilirler.

Avrupa Konseyi Spor Geliştirme Komitesinin yayınladığı bildiriye göre ilkokullarda beden eğitimi ve spor derslerinde, çocukların düzenli olarak geliştirebilmelerini, fiziki yapılarına uygun temel hareketler, basit jimnastik hareketleri ve oyunlarla, çocuğun hareket etme ihtiyaçları karşılanır denilmektedir (Sönmez, 1985: 5). Böylece fiziksel faaliyetlerle kazanılan başarılar çocukların kendilerini daha iyi tanımayı ve kişiliklerinin gelişimine yardımcı olur. Özellikle çekingen ve içe dönük çocuklar için beden eğitimi derslerinde yaratılan uygun ortamlar, çok yararlı olmaktadır (Hazar, 1996: 31).

Beden Eğitimi ve spor Dersinde Tesis, Araç ve Gereçlerin Yeri ve Önemi

Beden eğitimi ve spor dersinin amaçlarına uygun ve verimli olarak okutulabilmesinde, Beden Eğitimi dersi uygulamaları için uygun alan, dersin uygulanmasında konu gereği çeşitli tesis, araç ve gereç, branş öğretmeni, derse uygun kıyafet ve öğrenci önemlidir. Bu beş husustan herhangi birinin eksikliği dersin amaç ve hedeflerine ulaşmasında eksik kalacağı ve istenilen verimin alınamayacağı açıktır (Özener, 1988: 134).

Mahalli, bölgesel yarışmalar ve Türkiye birinciliklerine katılan okullar incelendiğinde, bu okulların özellikle spor salonlarının olduğu, beden eğitimi ve spor için gerekli tesis, araç-gereç ve malzemeye sahip olduğu, mesleğini seven beden eğitimi öğretmenlerinin görev

yaptığı, okul yönetiminin ve diğer branş öğretmenlerinin beden eğitimi ve sporu desteklediği hatta yardımcı oldukları gözlemlenmiştir (Öztürk ve Koçyiğit, 1991: 214).

Bir okulun eğitim ve öğretim verebilmesi için, okul bahçesi ve gezinti alanları boyutlarının öğrenci başına 5 m² ve en az 80 mevcut altında öğrenci varsa dahi 400 m² olarak planlanması gerekmektedir. Ayrıca bahçede öğrencilere zarar verecek, düşmelerine yol açabilecek taş, kütük vb. engeller olmamalıdır (Uz ve Sur, 1998: 4).

Mahalli İdarelerin Spora Yardım Yapma Yükümlülüğü

Anayasa'nın 127'inci maddesine göre, Mahalli İdareleri il, belediye veya köy halkının müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere, kuruluş esasları kanunla belirlenen ve karar organları gene kanunla gösterilen seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan İl Özel İdaresi, Belediyeler ve Köyler şeklinde düzenlemiştir. Kanun bu idarelere okullara tesis, araç ve gereç yönünden destek vermekle de yükümlü tutmuştur.

5302 sayılı kanunun İl Özel İdaresinin görev ve sorumluluklarını düzenleyen 6. Maddesinde mahalli ve müşterek nitelikte olmak kaydıyla gençlik ve spor hizmetlerini yapmakla görevli ve yetkili olduğu düzenlenmiştir. Aynı maddeye 2005 yılından itibaren 5393 sayılı kanunun 85. Maddesiyle bakanlık ve diğer merkezi idare kuruluşlarının gençlik ve spor hizmetleriyle ilgili yatırımları, kendi bütçelerinde bu hizmetler için ayrılan ödenekleriyle il özel idarelerine aktarmak suretiyle gerçekleştirirler denilmektedir.

Devlet 1580 sayılı kanunun 15. maddesinin 33, 46 ve 54 fıkraları gereğince Belediyelere de oyun, spor ve yarış yerleri yapmak, gençler için mahallin ihtiyaçlarına uygun stadyumlar tesis etmek ve işletmek gibi görevler vermiştir. Ayrıca büyük şehir belediyelerinin yönetimine ilişkin 3030 sayılı kanuna göre “spor, dinlenme, eğlence vb. yerler yapmak, yaptırmak, işletmek veya işlettirmek” söz konusu belediyelere görev olarak verilmiştir (Aytaç, 1988: 277).

Okul Aile Birliği

Milli Eğitim Bakanlığı'nın Okul Aile Birliği Yönetmeliği'ne göre, Okul Aile Birliği özetle, okul ile aile arasında bütünleşmeyi gerçekleştirmek, öğrenci velisi ve okul arasında iletişimi ve iş birliğini sağlamak, eğitim-öğretimi geliştirici faaliyetleri desteklemek, maddi imkânlardan yoksun öğrencilerin zorunlu ihtiyaçlarını karşılamak, okula maddî katkı sağlamak üzere kurulur denilmektedir (Okul Aile Birliği Yönetmeliği).

YÖNTEM

Araştırmanın Yöntemi ve Evreni

Araştırma mevcut durumla, olması gereken durumun karşılaştırılmasını içerdiğinden betimsel bir çalışmadır. Bilgi formu ile veri toplama yapıldığından, araştırmanın modeli de tarama modelidir. Araştırma grubunu 2011-2012 eğitim ve öğretim yılı Niğde il merkezine bağlı 75 ilköğretim okulu ve bu okulların müdürleri oluşturmaktadır.

Araştırma için öncelikle gerekli yasal izinler ve etik kurul kararı alındı. Veri toplama formu uzman görüşü alınarak hazırlandı. Veri toplama formunda tesis, araç ve gereçlerin mevcut durumu, okul dışı tesis, araç ve gereçlerden yararlanma durumu, mahalli idarelerin ve okul aile birliğinin beden eğitimi ve spor faaliyetlerine ne ölçüde destek olduğu gibi konular yer almıştır. Veriler bizzat araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme tekniğiyle toplanmıştır.

Verilerin Analizi

Veriler tablolar halinde SPSS istatistik paket programıyla analiz edildi. Sonuçlar frekans (f) ve yüzde (%) olarak sunuldu.

BULGULAR

Tablo 1. Okulların Oyun Alanı Miktarı, Öğretmen, Öğrenci Sayısı

Okul Sayısı	75
Toplam Okulların Oyun Alanı (m ²)	166,350 m ²
Toplam Öğretmen Sayısı	1013
Toplam Öğrenci Sayısı	26,311
Okul Başına Düşen Oyun Alanı (m ²)	2,218 m ²
Öğrenci Başına Düşen Oyun Alanı (m ²)	6,32 m ²

Tablo 2. Okulların Kapalı Spor Alanları

Mevcut Durum	N	%
Yok	73	97.3
Var	2	2.7
Toplam	75	100.0

Tablo 3. Okullarda Bulunan Açık Spor Tesisleri

Mevcut Tesis Durumu	Yok		Var	
	f	%	f	%
Basketbol	21	28	54	72
Voleybol	6	8	69	92
Futbol	36	48	39	52

Koşu Alanı	73	97	2	3
Gülle Atış Alanı	74	99	1	1
Uzun atlama Havuzu	56	75	19	25
Barfiks	50	67	25	33

Tablo 4. Okullarda Bulunan Beden Eğitimi ve Spor Araç Gereçleri

Mevcut Araç ve Gereç Durumu	Yok		Var	
	f	%	f	%
Basketbol Topu	21	28	54	72
Voleybol Topu	3	4	72	96
Futbol Topu	5	7	70	93
Hentbol Topu	44	59	31	41
Sağlık Topu	49	65	26	35
Disk	65	87	10	13
Cirit	69	92	6	8
Gülle	64	85	11	15
Jimnastik Minderi	39	52	36	48
Jimnastik Kasası	46	61	29	39
Voleybol Filesi	16	21	59	79
Masa Tenisi Masası ve Raketi	53	71	22	29
Labud	75	100	-	-
Atlama İpi	69	92	6	8
Jimnastik Kurdelası	75	100	-	-

Tablo 5. Okulların Okul Dışı Spor Tesis, Araç Ve Gereçlerinden Yararlanma Durumu

Yararlanma Durumu	f	%
Hiç	18	24
Kısmen	36	48
Zaman zaman	18	24
Sürekli	3	4
Toplam	75	100

Tablo 6. Okulların Mahalli İdarelerden Tesis, Araç ve Gereç İsteği

Talep Etme	f	%
Hayır	18	24
Evet	57	76
Toplam	75	100

Tablo 7. Mahalli İdarelerin Beden Eğitimi Ve Spor Faaliyetlerine Yardım Şekilleri

Yardım Şekli	f	%
Yardım Yok	58	77
Maddi Yardım	3	4
Ayni Yardım	5	7
Saha Tahsisi	9	12
Toplam	75	100

Tablo 8. Okul Aile Birliğinin Beden Eğitimi Ve Spor Derslerine Yardım Ve Desteği

Yardım Desteği	f	%
Yok	14	19
Kısmen	46	61
Yeteri Kadar	15	20
Toplam	75	100

Tablo 9. Ders Dışı Sportif Faaliyetleri İçin Okul Spor Takımları Oluşturma

Spor Takımı	f	%
Evet	12	16
Hayır	63	84
Toplam	75	100

Tablo 10. Spor Faaliyetleri İçin Okul Spor Takımlarının Oluşturulamama Nedenleri

Nedenler	f	%
Öğrenci İsteksizliği	-	-
Saha Malzeme Yetersizliği	74	99
Öğretmen İlgisizliği	1	1
Öğrencilerin İlgisizliği	-	-
Toplam	75	100

Tablo 11. İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün Sportif Faaliyetlerden Okulları Bilgilendirme Durumu

Bilgilendirme Durumu	f	%
Bilgilendirmiyor	12	16
Bilgilendiriyor	63	84
Toplam	75	100

Tablo 12. Okul Müdürlerinin, Mahalli İdarelerin Eğitim Kurumlarına Sportif Faaliyetler İçin Yardım Yapma Zorunluluğunu Bilip Bilmeme Durumu.

Durum	f	%
Bilmiyorum	15	20
Biliyorum	60	80
Toplam	75	100

Tablo 13. Okul Müdürlerine Göre Öğrencilerin Boş Zamanlarında Sosyal Faaliyet Tercihleri

Değer	Ders Çalışma		Sporla Uğraşma			Sinemaya Gitme		
	f	%	Değer	f	%	Değer	f	%
1	67	89	1	3	4	1	-	-
2	7	9	2	39	52	2	-	-
3	1	2	3	19	25	3	5	7
4	-	-	4	8	11	4	7	9
5	-	-	5	3	4	5	16	21
6	-	-	6	3	4	6	47	63
Toplam	75	100,0	Toplam	75	100	Toplam	75	100

Değer	Kütüphaneye Gitme		Ailesi İle Birlikte Olma			Oyun Oynama		
	f	%	Değer	f	%	Değer	f	%

1	-	-	1	4	5	1	1	1
2	6	8	2	7	9	2	16	21
3	12	16	3	18	24	3	20	27
4	15	20	4	22	30	4	23	31
5	32	43	5	15	20	5	9	12
6	10	13	6	9	12	6	6	8
Toplam	75	100	Toplam	75	100	Toplam	75	100,0

NOT: Her seçenek, tercih öncelik sırasına göre numaralandırılmıştır.

TARTIŞMA

Araştırmada elde edilen bulgulara göre Niğde ilinde 75 okulda öğrenci başına düşen oyun ve gezinti alanı 6,32 m²'dir. İlköğretim okullarında gezi ve oyun alanları ölçüsü, Türkiye standartlarının üzerindedir. Örneğin Ankara kent ölçeğinde 2.2 m², İstanbul'da 1m², İzmir'de 2.3 m², Eskişehir'de 1.2 m²'dir. Buna karşın Amerika Birleşik Devletlerinde kent düzeyinde açık-yeşil alan normu, 40 m² kabul edilmektedir. Ancak 3194 sayılı İmar Kanunu'na ve 1999 yılında çıkarılan 23804 sayılı yönetmeliğe göre, belediye olan yerlerde nüfus ne olursa olsun kişi başına aktif yeşil alan miktarı (park, çocuk bahçesi ve oyun alanlarının toplamı) 10 m² olarak belirlenmiştir (Gül ve Küçük, 2001). Bazı Avrupa Birliği ülkelerine bakıldığında, farklılık daha açık bir şekilde görülmektedir.

Ülke	m ² /nüfus	m ² /öğrenci
Almanya	4.20	30
İngiltere	-	25
Fransa	3.78-5.67	15
Bulgaristan	2.60	40
Polonya	-	16

Kaynak: (Yenice, M. S. 2013)

İlköğretim okullarında bu değerlerin anılan ülkelere oranla çok düşük olması, yaşam kalitesi anlamında da olumsuzlukları beraberinde getireceği şekilde açıklanabilir. (Semih ve Eymür, 2007).

Birinci ve beşinci sınıflarda öğretmen başına düşen öğrenci sayısı 27,3, altı ve sekizinci sınıflarda ise 24 olarak tespit edilmiştir. 2009-2012 yılları arasında Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre Türkiye genelinde öğretmen başına düşen öğrenci oranı ortalama %21'dir (TÜİK). Buna göre öğretmen başına düşen öğrenci sayısı Niğde merkez ilköğretim okullarında Türkiye ortalamasının üzerinde çıkmıştır.

75 ilköğretim okullarının yalnızca ikisinde kapalı spor alanı bulunmaktadır. Ayrıca açık spor alanları olarak 75 ilköğretim okulunun 54'ünde basketbol, 69'unda voleybol, 39'unda futbol sahası ve 2'sinde atletizm pistinin, 1 okulda gülle atış alanı, 19 okulda uzun atlama havuzu olduğu, 25'inde ise barfiks bulunduğu tespit edilmiştir. Niğde gibi kışları soğuk geçen bir ilde, kapalı oyun alanlarının çoğunlukta olmayışı, beden eğitimi ve spor derslerinin amaçlarına ulaşmasında önemli bir eksiklik kabul edilebilir. Ayrıca beden eğitimi ve spor dersleri için gerekli olan araç, gereçler sayısında okulların %93,3'ünde futbol, %72'sinde basketbol, %96'sında voleybol, %41,3'ünde hentbol, %34,7'sinde sağlık topu, ve %13,3'ünde disk, %8'inde cirit, %12'sinde Jimnastik sopası, %14,7'sinde gülle, %48'inde Jimnastik minderi, %38,7'sinde Jimnastik kasası, %78,7'sinde voleybol filesi, %29,3'ünde masa tenisi masası, %8'inde atlama ipi, %4'ünde atlama kasasının olduğu tespit edilmiştir. Bu durumda ilköğretim okullarının kapalı spor alanı olarak çok yetersiz olduğu, yine beden eğitimi ve spor derslerinin yürütülmesinde gerekli olan araç-gereç ve donanımında hem nitelik hem de nicelik açısından uygunsuz olduğu ve müfredata bağlı konuların okutulmasında amacına ulaşılmayacağı ihtimalini de yükseltmektedir. Dolayısıyla okul içi, bölgesel ve Türkiye genelinde yapılan sportif faaliyet ve yarışmalara da katılım az olacaktır. Oysa nitelikli oyun fırsatını elde eden çocuğun yaratıcı olduğu, problem çözme konusuna esnek yaklaştığı, daha iyi sosyal ilişkilere sahip olduğu ve fiziksel olarak daha sağlıklı olduğu belirlenmiştir (Yılmaz ve Bulut, 2002).

Okul dışı spor saha ve malzemelerinden okulların yararlanma durumuna göre müdürlerin %24'ü hiç yararlanmadıklarını, %48' kısmen, % 24'ü zaman zaman ve %4'ü de sürekli yararlandıklarını ifade etmişlerdir. Müdürlerin %76'sının saha, tesis, araç ve gereç talebinde bulunmasına rağmen, mahalli idarelerce %4'üne maddi yardım yapıldığı, %6,7'sine aynı yardım yapıldığı, %12'lik kısma ise saha tahsisi yapıldığı tespit edilmiştir. Bu verilere göre mahalli idareler, talebin çok olmasına rağmen, talebe düşük oranda cevap verebilmişlerdir. Durum okul müdürlerinin okul dışı saha, tesis, araç ve gereçlerden %80 oranında yararlanabileceklerini bilmelerine rağmen, ilköğretim okullarının okul dışı mahalli spor imkanlarından yeterince yararlanamadıklarını göstermektedir. Ancak %20 oranında da olsa okul müdürlerinin böyle bir durumdan haberdar olmamaları, ilköğretim okullarının sevk ve idaresi açısından düşündürücüdür. Bunun yanı sıra mahalli idarelerin okullara sportif destek konusunda eşitlik ilkesine ters düşen bir şekilde yardımda bulunduğu da açıktır.

Oysa Türkiye'nin geleceğini oluşturan çocuklarımız karşısında sorumluluklarımız bulunmaktadır. Bu sorumlulukların en önemlilerinden biri de çocuklarımızın oyun ve spor hakkıdır (Kasap, vd., 2005)

Müdürler, okul aile birliğinin beden eğitimi ve spor dersi ve faaliyetlerine %61,3'ünün kısmen destek verdiği %18,7'sinin destek vermediği, %20'lik kısmının da yeteri kadar destek verdiğini belirtmişlerdir. Böyle bir durum velilerin ya ekonomik açıdan yetersiz oldukları ya da beden eğitimi ve spor dersini göz ardı ettikleri şeklinde değerlendirilebilir.

Okulların %84'ünde spor takımları oluşturulurken, %16'sında oluşturulmamıştır. Müdürlere göre takım oluşturmada, Milli Eğitim Müdürlüğü'nün getirdiği takım kurma zorunluluğu etkili olmuş olabilir. Ancak spor takımı oluşturamama ve spor takımı sayısını artıramama nedenleri olarak, saha malzeme yetersizliği gösterilmiştir. Ayrıca önemsenmeyecek bir bölümü ise, takım oluşturmada öğretmenin yeteri kadar vaktinin olmayışını gerekçe göstermiştir (%1,3).

İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nce planlanan sportif faaliyet programlarını okullara bildirmesi konusunda, müdürlerin %84'ü zamanında bildirildiğini, %16'lık kısmı ise zamanında haber alamadığını söylemişlerdir. Ancak %16 oranında da olsa, müdürlerin faaliyetlerden zamanında haberdar olmayışları, iki üst ve alt kurum arasındaki iletişim eksikliğini göstermektedir.

Öğrencilerin boş zamanlarını nasıl değerlendirmeleri konusunda müdürlerin %89,3'ü öncelikle öğrencinin ders çalışmasının, %5,3'ü öncelikle ailesi ile birlikte olmasının, %4,1'i öncelikle sporla uğraşmasının, %1,3'ünün de öncelikle öğrencilerin oyun oynamasının gerekliliğini söylemişlerdir. Böylece müdürlerin büyük çoğunluğu, öğrencilerin boş zamanlarında ders çalışmalarını, arta kalan zamanda da sosyal faaliyetlerde bulunması gerektiğini vurgulamışlardır. Oysa okul, özgün bir toplumsal sistem, formal bir örgüttür. İnsanların birlikte yaşamalarının doğal bir sonucu olarak, kendiliğinden oluşan sosyal örgütlere karşılık, formal örgütler belli bir amaç için kasıtlı olarak kurulurlar (Aydın, 2010). Okul yönetiminin görevi, okulu amaçlarına uygun olarak yaşatmaktır (Bursalıoğlu, 2002). Eğitim sistemi içinde okulun temel görevi, öğrencilere istenen davranışları kazandırma ve onları topluma hazırlamadır. Toplumdaki sosyal ve ekonomik gelişmeler, okulda çalışan personelin de düşünüş ve davranışlarındaki değişimleri zorunlu kılar (Taymaz, 2003).

Sonuç olarak, Niğde il merkezinde bulunan ilköğretim okullarında, beden eğitimi ve spor derslerinin spor tesis, araç ve gereç eksikliği, mahalli spor imkanlarının yeterince kullanılmadığı, İl Milli Eğitim Müdürlüğü ile okul müdürleri arasında iletişim ve

bilgilendirme eksikliklerinin olduğu, okul aile birliklerinin konuya gerekli ilgiyi göstermedikleri, öğrencilerin ders dışı zamanlarında sportif faaliyetlere yeterince zaman ayırmadıkları ortaya çıkmıştır.

Bu itibarla beden eğitimi ve spor derslerinin amaçlarına uygun olarak okutulabilmesi için okul müdürlerinin okul dışı mahalli spor imkanlarından yeterince yararlanabilmeleri konusunda daha çok bilgilendirilmeleri yararlı olabilir. Öğrenci velileri toplantılarında anılan dersin yararları konusunda daha bilimsel bilgiler verilerek, velilerin beden eğitimi ve sporun yararları konusunda aydınlatılmaları ve böylece öğrencilerin boş zamanlarında sportif faaliyetlere daha fazla zaman ayırmaları sağlanmalıdır. Özellikle spor tesisleri ve okulların yapımında, planlamanın eşgüdümlü olarak yapılması, öğrencilerin okul dışı spor tesis, araç ve gereçlerinden daha fazla yararlanmalarına ve tesislerin azami düzeyde kullanılmasına neden olabilir. Daha çok öğrencinin spor faaliyetlerine katılımını sağlamada, velilerin maddi ve manevi desteklerinin artırılması ve çeşitli yardım kampanyalarının düzenlenmesi yararlı olabilir. Mahalli idareler ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü yetkililerinin okulların sportif ihtiyaçlarının karşılanmasında koordineli çalışmaları, hem öğrencilerin daha çok spor yapabilmelerinde hem de mevcut spor tesis, araç ve gereçlerinin daha etkin kullanımında yararlı olabilir

KAYNAKLAR

1. **Aydın, M.** (2010), Eğitim yönetimi, Hatipoğlu Yayınevi, Ankara
2. **Aytaç, F.** (1988), Açıklamalı Belediye Kanunu, Gaye Matbaacılık, Ankara
3. **Bursahoğlu, Z.** (2002) Okul Yönetiminde Yeni Yapı ve Davranış, 12. Basım, Pegem Yay. Dağıtım, Ankara.
4. **Büyükkaragöz, S.** (1987), Türk Orta Öğretim Gençliği ve Orta Öğretim Programları, Milletlerarası Gençlik Kongresi, Konya, 1987.
5. **Gül, A. & Küçük, V.** (2001), Kentsel Açık-Yeşil Alanlar Ve Isparta Kenti Örneğinde İrdelenmesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi Seri: A, Sayı: 2, Yıl: 2001, ISSN: 1302-7085, Sayfa: 27-48.
6. **Hazar, M.** (1996), Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim, Tutibay Yayınları, Ankara,
7. **Hazel, Y.** (2015), Okul Yöneticilerinin Kişiler Arası İletişim Becerilerinin Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşleri çısından İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Çocuk Gelişimi Ve Ev Yönetimi Anabilim Dalı Çocuk Gelişimi Bilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya
8. **Kasap, H., Erdemli, A., Pınar, S., Kesim, Ü., Dugan, Ö., Erdemli, S. ve Gültekin, O.** (2005), Çocuğun Oyun ve Spor Hakkı, UNESCO, Türkiye Milli Komisyonu, Beden Eğitimi ve Spor İhtisas Komitesi Çalıştayı, Ankara Üniversitesi.
9. Okul Aile Birliği Yönetmeliği, 9 Şubat 2012 Perşembe, Resmî Gazete Sayı: 28199
10. **Özener, R.** (1998), Beden Eğitiminde Tesis, Araç ve Gereçlerin Yeri ve Önemi, Orta Öğretim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Sorunları, Ankara
11. **Öztürk, F. & Koçyiğit, F.** (1992), İlkokul ve İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Dersi Uygulama Sorunu, Milli Eğitim Bakanlığı Okul İçi Beden Eğitimi Spor ve İzcilik Daire Başkanlığı, Milli Eğitim Basımevi, Ankara.

12. **Semih, H.& Eymür, D.** (2007). On Sekiz, Kentsel Yaşam Kalitesi Bileşenleri Arasında Açık Ve Yeşil Alanların Önemi – Kayseri/Kocasinan İlçesi Park Alanları Analizi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Sayı: 22 Yıl: 2007/1, 367-396
13. **Sorguç, B.** (1990), Eğitim ve Öğretim Kurumlarında Spor Komisyonu Raporu, Spor Şurası, 1990, T.C. Başbakanlık Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Ankara,
14. **Sönmez, G.** (1989), İlkokullarda Beden Eğitimi Dersi Uygulamaları İle İlgili Sorunlar, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, Ankara,
15. **Taymaz, H.** (2007), Okul Yönetimi, Pegama Yayıncılık, 8. Baskı, Ankara,
16. **TÜİK,**
www.tuik.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=1606. Erişim 12. 10. 2018
17. **Uz, M., Sur, H.** (1998), Çocuk ve Çevresi, Okulda Çevre Sağlığı, Türk Standartları Enstitüsü Tüketici Bülteni No:122, Ajans Türk Basın ve Basım A.Ş. Ankara,
18. **Yenice, M.S.** (2013), İlköğretim Okulları İçin Mekânsal Yeterlilik Analizi; Burdur Örneği, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education) 28(3), 430-439 [2013]
19. **Yılmaz, S. & Bulut, Z.** (2002). Kentsel Mekanlarda Çocuk Oyun Alanları Planlama ve Tasarım İlkeleri, Atatürk Üniversitesi Ziraat Fak. Dergisi. 33 (3), 345-351.